

Feuilleton Het Gele Huis (20)

Paradise Lost

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog vier maanden.

Na afloop van een opening in het Stedelijk Museum komt er bij de garderobe een kennis op me af. 'Ik zag dat het bord "Te Koop/Te Huur" weg is in de Hobbemastraat. Is het pand nu van jullie? Kan ik je feliciteren?' Ik antwoord ontwijkend, lach wat en ga er als een speer vandoor. Even later zie ik dat het bord inderdaad is verdwenen.

De volgende dag doet de makelaar geruststellend. 'Het pand is niet verkocht en nog steeds voor jullie beschikbaar.' Toch zijn we gealarmeerd. Hoe kunnen we dit droomhuis veiligstellen? Giedie stelt voor Kees Noomen te bellen, directeur van Coster Diamonds, dat daar om de hoek zit. Hij heeft ooit contact met hem gehad.

Kees nodigt ons uit voor een koffie met rondleiding in zijn diamantmuseum. Hij luistert geboeid naar onze plannen. Op eens zegt hij: 'Als ik die villa nu eens koop en aan jullie verhuur voor een schappelijke prijs?' Wij juichen inwendig en als we weer buiten staan zegt Giedie: 'Hier gaat wat uit komen, let op.'

We wachten in spanning af. Tot de dag dat er een telefoontje komt van Simone, lid van de Gele Huis-familie. Zij heeft in de Hobbemastraat mensen 'ons' pand zien binnengaan en is er niet gerust op. 'Ik zou maar eens polsen als ik jullie was.' Dat doen we, en het antwoord van de makelaar is een ijsskoude douche: 'Helaas moet ik jullie meedelen dat het pand inmiddels is verhuurd.'

Het pand aan de Hobbemastraat, op nr. 14, in Amsterdam.

We proberen contact te krijgen met Kees, maar die heeft het steeds druk en houdt het kort. Hij zegt nog wel dat hij het pand alsnog heeft gekocht, met de huurder erin, ook een diamantair. Als we hem dan eindelijk wat langer spreken, zegt hij: 'Doodzonde, ik had veel liever jullie gehad. Want nu zit ik nog tien jaar met een concurrent opgescheept. We proberen elkaar al meteen het leven zuur te maken, met advocaten en al.'

Dit is slikken. Maandenlang hebben we die prachthut in Van Gogh-kleuren gezien, inclusief de tuin en de lucht erboven. Maar nu is het licht uitgevallen en zien we even helemaal niets meer.

www.cornelbierens.nl